

στενή

στενή, η, ουσ. [θηλ. του επιθ. στενός]. **1.** (στη γλώσσα του στρατού) το πειθαρχείο: «τον έχουν μια βδομάδα στη στενή, γιατί τον έπιασαν να κοιμάται στη σκοπιά του». **2.** (στη γλώσσα της αργκό) το κρατητήριο, η φυλακή: «μόλις βγήκε απ' τη στενή, έμπλεξε πάλι με την αλητεία». (Λαϊκό τραγούδι: να πας να πεις τους φίλους μου να μη με καρτεράνε, με σέρνουν χωροφύλακες, για τη **στενή** με πάνε). Συνών. αλυσίδες (3) / κάγκελα (3) / μπουζού (3) / σίδερα (4) / φρέσκο / χάψη / ψειρού. **3.** (για γυναίκες) βλ. λ. [στενομούνα](#).

- **μπαίνω στη στενή**, **μπαίνω φυλακή**, **φυλακίζομαι**: «αν συνεχίσεις να κάνεις παρέα μ' αυτούς τους αλήτες, σίγουρα σε βλέπω να μπαίνεις στη στενή».

- **τον βάζω στη στενή**, βλ. συνηθέστ. **τον ρίχνω στη στενή**.

- **τον ρίχνω στη στενή**, **τον φυλακίζω**: «μετά την καταδικαστική απόφαση τον έριξαν στη στενή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας